

SRPSKO VEĆE U KLUBU "NIKOLA TESLA" U DANDENONGU

Orilo se od pesme i igre!

Prošle subote, gosti kluba "Nikola Tesla" u melburnskom Dandenongu imali su priliku da uživaju u sjajnom programu, odličnoj muzici i još boljoj hrani.

Kako nam je rekao Slaviša Medić, jedan od organizatora "Srpske večeri", sala je bila puna - oko 250 gostiju dobro se provodilo do iza ponoći.

- Svake godine organizujemo srpsko, dalmatinsko i

banjansko veče i svi su dobro došli - objašnjava Slaviša.

Folklorna grupa Šumadija iz Kizboroa je kao i uvek oduševila prisutne svojim nastupom. Pored bogatog muzičkog i folklornog programa, organizovana je i tombola, a mnogi nisu mogli da odole gulašu i jagnećem i prasećem pečenju. Sve je bilo začinjeno domaćom muzikom.

- Ranijih godina smo se mnogo češće okupljali, ali

je kovid mnogo toga promenio. Nadamo se da će sledeće veliko okupljanje biti za Svetog Iliju - najavio je Slaviša.

Za ljubitelje boćanja posebno je interesantna boćarska liga, koja se održava svakog petka. Trenutno, 10 timova iz Melburna se takmiči, a prva četiri odlaze na veliko finale, koje će se održati u Sidneju i na kojem će učestvovati ekipe iz ova dva grada.

T. O.

Milan

KO JE U PRAVU?

Uvažimo tuđe mišljenje, možda je do nas

Jeste li primetili da smo u svim mogućim situacijama i nesporazumima uvek mi u pravu?! Drugi greše skoro pa stalno, nerviraju nas i privatno i poslovno, dosadni su i previše pričaju.

I kako se to baš nama dešava?! Pojma nemamo zašto je to tako, ali smo sigurni da jeste tako.

Bez obzira na to što svi znamo biblijsku izreku: "A zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvnu u oku svom ne osećaš", naprsto ne primećujemo da bi moglo ponekad biti nešto i do nas.

Posumnjamo mi da možda nisu drugi baš za sve krivi, ali kad malo bolje razmislimo, nekako nademo opravdanje za sebe da naprosto nismo mogli, a ni trebali da reagujemo drugačije.

Onog trenutka kad spoznamo da sve šta se dešava u našim životima zavisi jedino i isključivo od nas samih, kada se oslobođimo uloge žrtve, postajemo gospodari sopstvenog života.

Po mom dubokom uбеđenju, tek-tada počinjemo da živimo bez obzira na to koliko godina imali.

Emotivna reakcija

Nije lako izdići se iznad situacije i razmislit, izbrotiti do 10 i videti da li i kako reagovati na situaciju na koju nađemo u životu. U mnogo situacija uopšte ne treba da reagujemo, a ipak emocija preovlada pa reagujemo, a posle uočimo da najbolje da nismo uopšte reagovali.

Kada se desi neka neugodna situacija, možda samo treba sačekati da prođe vreme da spoznamo zbog čega

■ **Kada se oslobođimo uloge žrtve postajemo gospodari sopstvenog života**

je to eventualno dobro za nas, naše okruženje, za neki cilj kome stremimo. Opet, ako bi smo mogli sasvim trezvono da razmislimo da li smo mi sami i koliko doprineli tako nekoj situaciji onda bismo, uz potrebnu dozu objektivnosti, spoznali da smo dobri delom, a najverovatnije i najvećim delom, upravo mi uzrok takve situacije.

To može biti neka negativna misao, naša emotivna reakcija na neku vest koju smo čuli, videli, procitali. Dalje, to može biti posledica nekog našeg prethodnog postupka i razmišljanja, neke emocionalne reakcije koju smo zaboravili pa kad se nešto desi mi smo odmah našli krivci kod nekog drugog, možda ni ne znamo kod koga, ali smo ubeđeni da to nema nikakve veze s nama.

Upravo je obrnuto, sve je do nas. Nama se, na primer, čini da se Sunce okreće oko Zemљe, a znamo da je obrnuto. Tako je i u životu, ne utiču okolnosti, drugi ljudi i događaji na naš život, već mi svojim razmišljanjem, emocijom i postupcima kreiramo događaje,

ljude i okolnosti u našim životima.

Ovaj koncept jeste jednostavan, ali nije lako za prihvati i uštinski shvatiti, ali kad uspete, sve ste probleme rešili.

Ko je gluv?

Primetio čovek da mu žena slabo čuje. Ode kod doktora, otorinolaringologa po savet. Doktor nije mogao da da dijagnozu za ženu koja nije bila tu i objasni mužu da testira koliko je u stvari oštećenje sluha i da mu s konkretnijim podacima dođe po dijagnozu.

Odluciči čovek da testira koliko mu je žena gluva i još sa kapije dvorišta viće:

- Ženo, šta ima za ručak?

Kad ono ništa, žena ne odgovara.

Ide ponovi isto pitanje, ovaj put s vrata kuće. Opet tajac, niko ne odgovara.

Kada je došao do kuhinjskih vrata postavi isto pitanje, ali bez odgovora.

Priče blizu supruge, unese se u lice i kaže:

- Šta ima za ručak?

Ona ga pogleda začuđeno i kaže:

- Sarma čoveče, sarma! Tri puta sam ti već rekla.